

Kunstværk. Og naar hun, selv helt reven hen, med sin pragtfulde Stemme fremsagde sine unge, kyske, begejstrede Vers, da gik det legemlige og sjælelige, Person og Digtning, op i en betagende Enhed, hvis Magt man modstandsløst synes at have maattet bøje sig for.

Der kom en Tid, da Delphine Gay blev fra en »Digterinde« med tvivlsomt Talent til en utvivlsom talentfuld Journalist, der under et Pseudonym skabte sit Ry alene ved sin Pen. »Musen« havde sat sin Fod fast paa Jorden og ægtet en mærkelig, ikke helt uangribelig, men stærk og frygtet politisk Redaktør. I Mellemtiden og i de følgende Aar gennemgik hun langsomt den samme Udvikling som Victor Hugo: fra reaktionær Kongeligsindethed til revolutionært Frisind. Da fik hun sin største Betydning, baade gennem hvad hun skrev og ved den Kreds af Mænd og Kvinder, hun samlede om sig. Da naaede hendes Personlighed sin fulde Udvikling og Skønhed. — Om Aftenen elleve-tolv mødtes Lamartine, Victor Hugo, Théophile Gautier, Balsac, nu og da Alfred Musset, Rachel, George Sand og mange andre af Tidens første Navne hos hende. Théophile Gautier taler om disse »Aandsfester« som uforglemmelige. Og Mme Girardin var ikke blot den elskværdige, aandfulde Værtinde, hun ejede en inspirerende Evne og en Evne til at opmuntre, give nyt Mod, naar Verden viste sin Uvillie mod en eller anden Stridsmand for nye Idéer. »Lamartine, Hugo, Balsac véd, hvilken Nydelse det var at blive rost af hende, og det véd og saa mange andre, der utvivlsomt fortjente Rosen i ringere Grad,« siger Th. Gautier beskedent. Men fremfor alt var hun sine Venners trofaste Ven, flammende i sin Vrede, naar Venner led Uret, frygtløs i Forsvar for den Sag, hun kaldte den retfærdige, helt loyal, trofast og gennemærkelig i alle Forhold. Dette forkælede og forfinede Legeme gemte over en stærk, heltemodig Sjæl, der ikke kendte Svig og ikke anede, hvad Frygt er.

Denne Side af Mme Girardins Karakter er det lykkedes Forf. af »En Digterinde« bedst at skildre. Derimod savner man, midt i en livlig, ofte morsom Fremstilling af ydre Hændelser og Begivenheder, den psykologiske Udredning af adskillige Forhold — f. Eks. Venskabet for Lamartine, der synes at have været saa fuldt af bitter Skuffelse, men saa betydningsrigt for

Delphine Gays Udvikling, og Forholdet til den Mand, hvem hun blev en saa god — og, tilsyneladende, saa hurtig erstattet — Hustru. Den store, sjælelige Omdannelse, der foregaar, inden Delphine Gay dør som Mme Girardin, har Forf. ikke forsøgt at forklare. Men maaske har denne Kvinde, der gennem Aar led legemlig Smerte klageløst og stolt, heller ikke efterladt ret mange Vidnesbyrd om de Kampe og Sorger, man aner, maa være gaaet gennem hendes Sind.

»En Digterinde« har det store Fortrin, at den hos mange vil vække Lyst til Fordybelse i flere end een Bog, som den omtaler, flere end een Menneskeskæbne, som livlig skitseret, føres forbi Læseren i den store Skare af kendte Navne, der omgiver Mme Girardins.

Anna Brosbøll.

Juridisk Brevkasse.

Til denne Rubrik kan Medlemmer af »Dansk Kvinde-samfund« og Abonnenter paa »Kvinden og Samfundet« indsende Spørgsmaal, som til Underretning for Redaktionen maa være forsynet med Spørgerens Navn og Adresse.

Spørgsmaalene besvares af
Overretssagfører A. Munch-Petersen, København.

Naar et Barn er født udenfor Ægteskab, men Forældrene senere gifter sig, hvem har saa Ret over Barnet, hvis Moderen senere finder Ægteskabet uudholdeligt og forlader Manden?

X.

Svar: Ved Ægteskabet er Barnet blevet »ægte«, og Faderen vil derfor, naar Moderen forlader ham, have Ret til Barnet.

»Krig er Mord«.

Eller en Christens Opgør med Verdensmagten. Af I. Chr. I. Nielsen, Præst. 1907. Forf.s Forlag, Villa Juelshøj, Hellerup.

Man griber efter denne Bog med Iver og Forventning — en Tanke, som i 43 Aar bevidst og bestandig stærkere har levet i et Menneskes Bryst, formes her i Ord; et Værk, der er bleven til gennem 20 Aar, og om hvilket Forfatteren siger: »Dette Ar-